

חזית הדמוקרטית של חוואטמה מתחו עליו ביקורת על שהוא מחוסר כל שיפלות רוח. מהפכן חייב להיות שפלי-רוח, וכנפאני אינו יודע שיפלות רוח מהי.)

כנפאני סקר אותי בעיון, ולא העמיד פני מארח נלהב. הוא בחן בדקדוק את תגובתי למראה קישוטייהקיר שלו, ואני השתדלתי שלא להראות דבר, פרט לסקרנות נאיבית. בתחילה העלתה שיחתנו רק תשובות סטנדרטיות לשאלות העיתונאיות המקובלות:

מהי מטרתה של החזית העממית? — שיחזור פלסטין. זהו המכסימום והמינימום לו יכול להסכים. אם נהיה מוכנים להסכים לפחות מכך, הרי איננו תנועת שיחזור לאומית.

כיצד רואה אתה בעיניך את פלסטין המשוחררת? — מדינה דמוקרטית וחילונית

כה ביירות בעיני למעין השתקפות במראה של תל-אביב — הכל היה דומה מאד, אך במהופך. זה היה דבר שאין להחיל עליו את חוקי ההגיון האנושי, ודומה היה כי המציאות עומדת על ראשה.

במפקדת "החזית העממית"

ירגונייה הגרידה ריכזו את משרדיהם באזור מרעה, פרבר ערבי דל הימצא במרחק חמש דקות נסיעה בלבד, אך רחוק מרחק עולמות רבים מביירות התחתית, העשירה, הנאורה והמערבית עד-מאד. כאן מוצאים סיסמא כמו "לבנון ללבנונים" כתובה בגיר על הקירות, בעוד טנקים חמושים שומרים על שלוחת ערביהקין הרוגש. במרעה תלויות תמונותיהם של נאצר וקולונל גדאפי מלוב בכל מקום, וסיסמאות

זהו סיפור חסר-תקדים:
הדו"ח של הישראלית הראשונה

ששוחחה בביירות עם דוברי הפידאין

נית בה חיים כל התושבים כשוים. והי יהודים? — הם יחיו עמנו כאחינו לאחר שנגרש את הציונים.

לנאצר אין עתיד

תמונה ורודה זו נתעמעמה מעט מאחור יותר, כאשר שוחח כנפאני עם נציג ממשלת מערב-גרמניה: "גאה יותר יהיה לומר שאנו עומדים לשלוח את כל היהודים בחזרה לגניוירק במקום לתוך הי. אך התנאים הגיאוגרפיים מכתביים את דרך-פעולתנו — והים, מסתבר, קרוב הרבה יותר מגניוירק."

החזית העממית התחליטה לפני חודשים אחדים, ביוזמתה של החזית הדמוקרטית של חוואטמה, להכריז על עצמה כעל תנועה מארכסיסטית-לניניסטית. דומה שכנפאני הינו חסידו של רוס דברה. הוא השתמש באימרה: "מהפכה בתוך מהפכה" שטבע הצרפתי, כמעט בכל משפט שלו.

עדיין איננו רואים בחזית קבוצה מהפכנית. אנו נמצאים עתה בשלביההכנה — והדרך אל מהפכה אמיתית ארוכה היא. אנשים מן החוג הבאים לפגוש בנו יוצאים מעל פנינו, תכופות, כשהם מאוכזבים. הם מצפים לראותנו בשלבי הכנת המהפכה המתקדמים, בעוד שלמעשה אנו מצויים עתה בשלבים הראשוניים בלבד. האומה הפלסטית נית מפגרת מאד, ועלינו להיאבק בכוחות הבורות והפיאודליזם החזקים השולטים עד יין בעמנו. לכן, עתה עלינו להתרכז בהבאת "המהפכה שבתוך המהפכה".

מה הם המכשולים העומדים לדעתה, לי שטן בדרך להצלחת המהפכה הפלסטנית?

המחלת הפלסטנית עולות במספרן על אלו של הלאומנות המקומית.

בבתי הקולנוע במרעה מקרינים סרטים רומנטיים מאוד העוסקים במהי הפכה הפלסטנית ומחונן לבתי-הקולנוע אפשר לראות אנשיקומנו לובשי-מדים ישובים על שקיהחול צבורים בערימות, להגברת הרושם. מבחינות רבות, בתי-הקולנוע הללו על שקיהחול שמחוצה להם, הינם בימתם הממשית של מבצעי המהפכה שיהיה עדיין רומנטית יותר מאשר ממשית. פגישתי הראשונה היתה עם החזית העממית, שהינה הראדיקאלית ביותר מבין שלוש קבוצות הגרילה העיקריות, וזו היא אחראית רשמית לפעולות-סירור נגד האזרחים הישראלים, ובני בריתם האימפריאליסטיים ברחבי העולם. איש-שמאל פריסי אי שלח אותי אל ראסאן כנפאני, עורך העיתון אל-האדאק ("המטרה") של החזית ונציגו של גירג' חבש בביירות. כנפאני ציפה לבואי, ומייד הובילני אל משרדו — שקישוטי בלבד עשויים לשמש נושא לסיפורים רבים.

בפינה אחת מצויה היתה ערימה של פגזים ישראלים, ובפינה אחרת — החותמת שנלקחה מן השגרירות האמריקנית ברחבי-עמון. הכתלים היו מכוסים בתמונות של ד"ר חבש, תמונות המציגות מעשר אכזריות של הישראלים בגדה המערבית ה-כבושה, סיסמאות, לשחרור פלסטין, ו-מפת-רחובות מפורטת של ירושלים. המקום נראה כמפקדת-בחירות פוליטית, שבוע ליפני הבחירות הלאומיות, ואף נשמע כך — מלא פעילות והתרוצצות.

כנפאני עצמו הינו גבר צעיר ומקסים

את דנה זוהר

זהו סיפורו של מוכצע נועז — נפיעתה של ישראלית צעירה, שביקשה להכיר את ראשי הפידאין ולהתרשם באופן בלתי-אמצעי מגישתם לבעיית פלסטין.

דנה זוהר, 24, היא צעירה ילידת אמריקה, שעלתה לפני שנתיים לישראל והפכה כאן תושבת. בטרם עלייתה סיימה את לימודיה בפ"ל לוספיה במיכללת הארווארד הנודעת, ומאז היא חוקרת את בעיות השלום במרחב. בשנה שעברה אירגנה את פגישותיו של אורי אבנרי עם ראשי השלטון האמריקאי, ונכחה בשיחות אלה עם השר צ'ארלס יוסט, ראש המשלחת באו"ם, הצוות של הנרי קיסינג'ר כבתי-הלכן ועוזר שריהחוג ג'וזף סיסקו.

בשעת ביקורה האחרון בארצות-הברית, התחליטה לנצל את עובדת היותה אזרחית אמריקאית, כדי לחקור באופן בלתי-תלוי את גישות אירגונייה-הפידאין. מערכת העיתון "גניוירק טיימס" הסכימה להטיל עליה שליחות זו, וציידה אותה בתעודות מתאימות. לכן עזרו בידיה כמה עיתונאים, שלא ידעו על היותה תושבת ישראל.

בעמודים אלה מגלה דנה זוהר לראשונה — באופן אובייקטיבי, וללא דיעות קדומות — איך התרשמה משיחותיה עם דוברי הפידאין. היא עומדת לדווח על כך גם לקוראי "גניוירק טיימס".

פגישותי עם ראשי הפידאין

— קיימים שלושה מכשולים עיקריים: (1) הצורך ליצור חזית מאוחדת בתוך עצמנו; (2) הכנסת הערכיות הריאקציונריות; (3) הישראלים.

הוא הודה כי לפלסטינים אין כל סיכוי לנצח אלא אם יתאחדו, ואלא אם יצליחו לכבס קשרים מהפכניים עם כוחות מתקדמים אחרים ברחבי העולם הערבי. "מלאכת

מאד, היכול בהחלט להיראות כקיבוצניק ישראלי. הוא בנו של רופא, אשר נולד והי בעכו עד גיל 10, משכיל ועושה רושם שם אינטליגנטי ונבון. הוא כתב מספר רומנים (מבוססים על הסכנה הצפויה לפלסטין) (אחד מהם שימש כנושא לסרט מצרף), ורואה עצמו כאחד מגיבוריה ה-אינטלקטואליים של המהפכה. (אנשי ה-

הרושם הראשון שקיבלתי מביירות, היה תדהמה על שהיא כה דומה לתל-אביב — אותם בתי-דירות רבועים, עשויי-בטון, אורות ניאון, אנשים לבושים היטב הממלאים את בתי-הקפה בערבי קיץ חמים; קול ישראל המשדר את מוסיקת הפופ החדישה ביותר. אחרי שבוע של שיחות בלתי-פוסקות כמעט, עם ואודות פלסטינים, הפי

חדרי שביליתי ימים מספר ביפאריס בסידור הקשרים הנחוצים, טיפתי לביירות לשם שיחה עם מספר חברי תנועות-גרילה פלסטנאיות נסעתי בדרך-אמריקאית, בי לא היה מצויין כי מקום מושבי בישראל, והיו בידי מכתבים המעידים כי אני נוסעת בחזרה עיתונאית חופשית הכותבת סיפור עבור הגניוירק טיימס.